

عنوان مقاله:

موقعیت ساختاری در بلاغ قرآنی به آیاتی در مورد رزق

محل انتشار:

دوفصلنامه کتاب قیم، دوره 3، شماره 8 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

عبدالله موحدی محب - عضو هیات علمی گروه معارف اسلامی دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

عنایت به موقعیت های بیان در بنای انگاره سخن، مهمترین رکن بلاغت در گفتار و نوشتار به شمار می رود؛ بلاغت ساختار قرآن کریم که بی گمان از روشن ترین لایه های اعجاز آن در دمیدان تحدی است، با توجه به رسالت اصلی آن- بیدارگری و هدایت بخشی- از این شگرد انکارناپذیر جدا نیست. نوشته پیش روی، به بررسی گوشه ای از شواهد بی شمار قرآنی در راستای توجه به موقعیت ها و فضاهای سخن به دنبال جست و جوی پاسخ به این پرسش اساسی است که: راز تکرار مضامین قرآنی در عین گونه گونی زوایای ساختاری در چیست در این راستا بخش هایی از آیات قرآن که قبض و بسط رزق در آنها مطرح شده مورد بررسی قرار گرفته اند. بخشی از یافته های این جستجو، عبارت است از: 1) نکته های بلاغی که در جایگاه ویژه هریک از ساختارهای متفاوت و مشتمل بر مضامین مشترک در آیات مورد بحث وجود دارد؛ 2) نظریه دیرآهنگ نظم قرآن و پیوندهای بلاغی در ساختار آیات، حقیقتی است جدی که پیگیری آن در قرآن کریم می تواند درهای تازه ای از ساحت های بلاغی و زیبایی شناختی این کتاب الهی را پیش روی کاوشگران بگشاید.

کلمات کلیدی:

بلاغت، نظم، گوناگونی، تعبیر قرآن، قبض و بسط رزق، تقدیر رزق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/808807>

